

Література: 1. Попович Л. В. Контролінг в управлінні витратами / Л. В. Попович // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". – 2009. – № 647: Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. – С. 479–484. – Бібліографія: 14 назв. 2. Савчук Д.Г. Контролінг витрат в антикризовому фінансовому управлінні підприємством. / Д.Г. Савчук // Облік і фінанси. – 2014. – №4 (66) – С.140-145. 3. Віткін Л.М., Ролько О.Р. Контролінг витрат та оцінювання результативності і ефективності інтегрованої системи управління. / Л.М. Віткін, О.Р. Ролько // Системи обробки інформації. – 2016. – № 1 (138). – С.164-168. 4. Хорин А.Н. CVP-анализ: расчет маржинального дохода и точки безубыточности, Режим доступа: <http://www.elitarium.ru/cvp-analiz-dohod-tochka-bezubytochnosti-zatraty-cena-vyruchka-pribyl-proizvodstvo-prodazhi-strategiya-predpriyatie/> – Название с экрана. 5. Давидович І.Є. Контролінг: Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 552 с.

ПРАВОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ В УСЛОВИЯХ ЕРОИНТЕГРАЦИИ

Д-р экон. наук, проф. Перерва П.Г., доц. Ткачев М.М., доц. Ткачева Н.П.
Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт»

Существовавший до настоящего времени механизм правового регулирования инновационной деятельности оказался не готов выдержать обвал негативных процессов переходного периода и сохранить должный уровень защиты естественных прав человека, обеспечить устойчивое функционирование всех правовых институтов. В связи с этим теоретическая разработка концепции эффективного механизма и реальное ее воплощение в практической деятельности составляет одну из первоочередных задач. От ее решения зависит ответ на многие правовые вопросы, в частности, связанные с ростом правосознания, правовой культуры, соблюдения режима законности, с поиском оптимальных источников права и совершенствованием его содержания.

В советский период развития законодательства о нововведениях отношения по внедрению не обрели четких законодательных форм, и эта недоработка в нормативном регулировании таких отношений долгое время продолжала оставаться одной из законодательных проблем. В немалой степени этому способствовала специфическая инновационная терминология, которая активно начала «вкрапляться» в язык отечественной юриспруденции в начале 80-х гг., без каких-либо оговорок о ее соотношении с устоявшимися в употреблении терминами «новшество», «разработка», «новая техника», «техническое усовершенствование», «внедрение», «внедренческая деятельность». Усилившееся же взаимодействие с международным сообществом повлияло на то, что описание научной и производственной сферы постепенно обрело «западный оттенок», вытеснив практически всю «внедренческую» терминологию. В итоге возникла ситуация, при которой регулирующий потенциал законодательства в области научно-технического прогресса ушел полностью на второй план, уступив место нормам организационного характера.

Этим обусловлено столь многоуровневое законодательство в данной сфере:

- документы программного характера (указы, концепции, программы, соглашения и др.), которые зачастую носят расплывчатый характер, выступая, по сути, в роли «транспорта» для продвижения политических программ и деклараций по вопросам инновационной деятельности;
- национальные законы, в которые «вкраплена» инновационная терминология;
- постановления и распоряжения, регламентирующие функции органов исполнительной власти в части инновационной деятельности;
- документы, предусматривающие порядок формирования инфраструктуры, виды, льготы и иные механизмы поддержки инноваций;

- инструкции о порядке предоставления статистической отчетности и т.п.;
- региональное инновационное законодательство.

Давая общую характеристику законодательству в сфере инноваций, можно сделать вывод о том, что ведущаяся законодательная деятельность по вопросам инноваций характеризуется как бессистемная. Отсутствие научно обоснованных практических рекомендаций для исполнительной и законодательной власти дает тот эффект, который сегодня отчетливо виден: инновационное законодательство в Украине развивается не только медленно и непоследовательно, но и без четкой концепции, вне определения методов правового регулирования, предмета регулирования и круга регулируемых отношений.

Проведенное исследование позволяет сделать следующие выводы.

1. Инновационное законодательство в Украине развивается не только медленно и непоследовательно, но и без четкой концепции, вне определения методов правового регулирования, предмета регулирования и круга регулируемых отношений.

2. При выборе правовой модели инновационной деятельности надлежит исходить из того, что не может быть отдельного (самостоятельного) правового механизма, сконструированного для решения частных задач инновационной деятельности как одного из видов экономической деятельности в нашей стране.

Література: 1. Романчик Т. В. Деякі аспекти економічної безпеки промислових підприємств / Т. В. Романчик // Тези доп. 24-ї Міжнар. наук.-практ. конф. "Інформаційні технології : наука, техніка, технологія, освіта, здоров'я" (MicroCAD–2016), 18-20 травня 2016 р. / ред. Є. І. Сокол. – Харків : НТУ "ХПІ", 2016. – С. 283. 2. Кобелева Т.О. Розробка рекомендацій по формуванню інтегрального показника комплаєнс-безпеки промислового підприємства // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 48 (1324). – С. 46-52. 3. Марчук Л.С. Методики розрахунку інтелектуального потенціалу підприємства // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 20 (1296). – С. 95-101. 4. Перерва П.Г., Кравчук А.В. Ефективність як економічна категорія // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 15 (1291). – С. 137-143. 5. Кобелева Т.О. Організаційна структура комплаєнс на промисловому підприємстві // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 47 (1323). – С. 121-127. 6. Перерва П.Г. Економіко-організаційні засади інноваційної та інвестиційної діяльності підприємства // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2017. – № 45 (1266). – С.51-55. 7. Перерва П.Г., Косенко А.В., Маслак М.В., Матросова В.О., Долина І.В. Розвиток організаційно-економічного механізму управління розвитком індустрії туризму та гостинності // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 48 (1324). – С. 121-127. 8. Перерва П.Г.; Косенко О.П., Ткачова Н.П.; Ткачов М.М. Формування конкурентного, інтелектуального і маркетингового потенціалу інноваційного підприємництва // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 20 (1296). – С. 36-40. 9. Pererva P.G., Kobieliava T.O. The formation of anti-crisis program of the industrial enterprise based on innovative monitoring // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки). : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2016. – № 48 (1220). – С.41-44. 10. Перерва П.Г., Кобелева Т.О. Управління маркетингом інноваційної продукції на засадах життєвого циклу товару // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки). : зб. наук. пр. – Харків : НТУ «ХПІ», 2016. – № 28 (1200). – С. 26-30. 11. Перерва П.Г., Кобелева Т.О.

Якість інноваційної продукції як складова маркетингової політики та конкурентоспроможності підприємства // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки). : зб. наук. пр. – Харків : НТУ «ХПІ», 2016. – № 28 (1200). – С. 70-74. 12. Перерва П.Г., Косенко А.В., Маслак М.В., Матросова В.О., Долина І.В. Формування управлінської, маркетингової та інноваційної політики на підприємствах туристичної індустрії // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки): зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 47 (1323). – С. 114-120. 13. Перерва П.Г., Марчук Л.С. Інтелектуальний потенціал як економічна категорія // Вісник Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 15 (1291). – С. 53-63. 14. Перерва П.Г. Інформаційна діяльність підприємства: управлінська, цінова та маркетингова складові // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Х.: НТУ „ХПІ”. - 2018. - № 37(1313).- С. 27-32 . 15. Романчик Т.В. Аналіз стану інноваційної активності економіки України [Текст] / Т.В. Романчик // Бізнес-інформ. – 2014. – №5. – С. 111-115/ 16. Перерва П.Г., Косенко А.В., Кобєлева, Т.О., Маслак М.В. Системний підхід до дослідження цінових, маркетингових, інвестиційних та інноваційних характеристик трансферу технологій промислової продукції // Вісник Національного технічного університету "ХПІ" (економічні науки) : зб. наук. пр. – Харків : НТУ "ХПІ", 2018. – № 19 (1295). – С. 121-126.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

Канд. екон. наук, доц. Пилипенко О.С.
ДВНЗ “Донбаський державний педагогічний університет”

За сучасних умов процесу глобалізації світової економіки технологічний прогрес і розвиток науки став основою зростання рівня життя людей. Актуальною проблемою є саме можливість розроблення та втілення комплексної системи заходів, яка б забезпечила режим максимального сприяння розвитку інноваційного середовища України з метою створення власної конкурентоспроможної економіки.

Адаптація України до вимог європейської спільноти сприяє формуванню нових підходів до розвитку інноваційно-інвестиційної моделі економіки. Інноваційний розвиток економіки комплексно об'єднує виробництво, науку, освіту, управління, фінанси, культуру та інші складові суспільного життя. Невід'ємною складовою стратегії інноваційного розвитку економіки є інноваційна політика, що насамперед ґрунтується на створенні сприятливого інвестиційного клімату, а також формуванні дієвих структур для її реалізації і налагодження ефективного механізму взаємодії між ними, тобто формуванні сприятливих умов для функціонування суб'єктів інноваційної діяльності та розвитку підприємництва у інноваційній сфері.

Ефективніша діяльність кожного конкретного підприємства в умовах подальшої глобалізації економічних процесів залежить від багатьох внутрішніх і зовнішніх факторів, які, своєю чергою, пов'язані із потребою неперервного впровадження на підприємстві останніх, найефективніших на сьогодні, наукових досягнень. Саме розвинена інноваційна інфраструктура є тим середовищем, яке дає змогу підприємству у максимально стислі терміни здійснювати системний пошук та розроблення інноваційних технологій.

Інноваційну інфраструктуру утворюють сукупність підприємств, організацій, установ, їхніх об'єднань, асоціацій будь-якої форми власності, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності (фінансові, наукові, виробничі, консалтингові,